

Ο,ΤΙ ΧΑΘΗΚΕ

Ελένη Αριστείδου

Δείγμα γραφής

+357 96289230

aristideleni@gmail.com

© 2025 Ελένη Αριστείδου

ΣΚΗΝΗ 1

Αύγουστος. Σχεδόν πρωί. Το πεδίο της μάχης, μπροστά από ένα ανάχωμα. Ο Τζακ σέρνεται. Τρέμει. Ένα από τα πλευρά του είναι τραυματισμένα, και κάποιες φορές τα αγγίζει όταν ο πόνος είναι έντονος. Η φωνή του είναι ψίθυρος. Ακούγεται στο βάθος το μουρμουρητό των πολυβόλων και των κανονιών.

TZAK: Χείζ. Χείζ Τζακ.

Προχωρά λίγο. Μιλά λίγο πιο δυνατά.

Στρατιώτης Χείζ, δεύτερος λόχος.

Περιμένει.

Είναι κάποιος εκεί;

Προχωρά ξανά. Λαχανιάζει παρόλο που κινείται ελάχιστα.

Χείζ, δεύτερος λόχος, πρώτη διμοιρία.

Ησυχία που πλακώνει τον Τζακ.

Χρειάζομαι φορείο.

Η αναπνοή του γίνεται όλο και πιο γρήγορη.

Χείζ! Δεύτερος λόχος, πρώτη διμοιρία!

Μιλά όλο και πιο δυνατά.

Με ακούει κάποιος;

Παύση. Πανικός κυριεύει τον Τζακ. Φωνάζει πλέον.

Άνταμς! Άνταμς Μαρκ! ΜΑΡΚ, με ακούς; ΜΑΡΚ!

Καμία απάντηση.

ΜΑΡΚ!

Στη σκηνή μπαίνουν δύο στρατιώτες με φορείο. Ο Μαρκ και ο Ουίλσον. Κοιτάζουν επίμονα για κάτι.

ΜΑΡΚ!

Όταν παρατηρούν τον Τζακ, κινούνται γρήγορα προς το μέρος του, και όταν αυτός τους βλέπει, ανακούφιση κατακλύζει το σώμα του.

Ο Μαρκ παίρνει το χέρι του, και του ψιθυρίζει. Ο Ουίλσον κοιτάζει την πληγή.

ΜΑΡΚ: (Στον **Τζακ**) Όλα είναι εντάξει, είσαι εντάξει, εδώ είμαι. Τζακ, κοίτα με. Εδώ είμαι.

ΟΥΙΛΣΟΝ: Μαρκ, κοίτα.

Ο Μαρκ κοιτάζει κι αυτός την πληγή. Μιλά στον καθαρά ταραγμένο Ουίλσον.

ΜΑΡΚ: Πάρε τα χέρια του.

*Προσεχτικά, οι δύο στρατιώτες προσπαθούν να σηκώσουν τον **Τζακ**. Ο **Τζακ** βογκά από τον πόνο.*

ΜΑΡΚ: (Στον **Τζακ**) Σςς, ήρεμα, ήρεμα.

Τον βάζουν στο φορείο.

ΜΑΡΚ: (Στον **Ουίλσον**) Πάμε.

*Αρχίζουν να κουβαλούν τον **Τζακ** προς τα πίσω. Ένα βλήμα πέφτει κάπου κοντά.*

Ο Μαρκ και ο Ουίλσον κουλουριάζονται πάνω από το φορείο προστατευτικά. Ο ήχος των βλημάτων αρχίζει να ακούγεται πιο κοντά.

*Ο **Τζακ** συνεχίζει να βογκά, πανικοβλημένος. Ο Μαρκ του παίρνει το χέρι ξανά. Το σφίγγει κοντά του.*

ΤΖΑΚ: Είμαι ζωντανός. Μη φύγεις, σε παρακαλώ, είμαι ζωντανός!

ΜΑΡΚ: Σςςς, ηρέμησε. Εδώ είμαι.

Ο Μαρκ κοιτά γύρω. Κάνει σήμα στον Ουίλσον.

Κινούνται γρήγορα, σκυφτοί, με λυγισμένα πόδια, και χάνονται πίσω από το ανάχωμα. Φως στο καταφύγιο, στην άκρη της σκηνής.